

I Kronieken 4:

9 Jabes stond in hoger aanzien dan zijn broers. Zijn moeder had hem Jabes genoemd,'want' zei ze 'ik heb hem in pijn gebaad.' **10 Jabes bad tot de God van Israël: Zegen mij: maak mijn grondgebied groot en bescherm me tegen het kwaad zodat ik geen pijn hoeft te lijden.'** God gaf hem wat hij gevraagd had.

Lets Jabez (1 Kronieken 4: 9-10)

Preek afkomstig van Ds. D. de Jong van de Gereformeerde Kerk Vrijemaakt te Niezijl/Grijpskerk

Bent u al aan het Jabessen? Aan het Jabessen? Jazeker. In het jaar 2000 verscheen er in Amerika een boekje van de hand van ene dr. Bruce Wilkinson, dat geheel gewijd is aan onze tekst. Een jaar later kwam het ook in het Nederlands uit. Het heet: Het Gebed van Jabes. Doorbreken naar het Gezegende Leven. Velen zij, na de lezing van dit boekje, ertoe overgegaan het gebed van Jabes dagelijks te bidden en een verslag bij te houden van de veranderingen die er in hun leven plaatsvonden, vooral van ontmoetingen die God hun gegeven heeft en van nieuwe kansen die ze direct konden terugvoeren op het gebed van Jabes. En het werkt! Er bestaat zelfs een heuse website waarop mensen getuigen hoe hun leven veranderd is sinds ze het gebed van Jabes begonnen te bidden: www.theprayerofjabez.com. Zo vertelt Aleida dat haar man, nadat ze hem 4 maanden niet gezien had, ineens thuisgekomen was. Tot haar verrassing kwam daaroverheen ook de verzekering nog eens over de brug, door alle kosten die aan de reclassering van haar man verbonden waren, voor haar rekening te nemen. Josie beschrijft hoe ze, samen met haar man, besloten heeft toch met elkaar door te gaan. Ze heeft nog wel een sterker voorbeeld. Ze had uit het boekje geleerd dat het verkeerd is te berekenend te bidden. Zo van: "Laat ik dat maar niet vragen, want dat is te onbescheiden." Josie trok de stoute schoenen aan op 22 maart vorig jaar. Ze bad tot God dat Hij voor 2 april met een oplossing voor haar problemen moest komen. Wie schetste haar verbazing dat de zegen al op 28 maart doorbrak. Verbazing? Ze was helemaal niet verbaasd. Het stond er toch: "En God schonk wat Jabes gevraagd had?" Het zou haar verbaasd hebben als dat bij haar ineens niet op zou gaan. Andrea heeft haar plezier in haar werk teruggevonden. Collegas met wie ze altijd overhoop lag kan ze nu ineens weer mee samenwerken. Jessica tenslotte, bad niet wat Jabez bad. De Here hoefde haar gebied niet te vergroten. Wel wilde ze graag dat ze zou groeien in het volgen van Jezus. En God schonk haar wat ze gevraagd had.

Wat moeten wij hier nou mee? Moeten wij hier wel wat mee? Dat lijkt me wel. Niet omdat dr. Bruce Wilkinson dat zegt, maar omdat het gebed van Jabes niet voor niks in het woord van God zelf staat. Wel mogen we dr. Wilkinson er dankbaar voor zijn dat hij deze tekst onder het stof van die naamlijsten uit Kronieken vandaan gehaald heeft. Want je zou er zomaar overheen lezen. Als je die geslachtsregisters bij voorbaat maar overslaat, lees je er zelfs niet overheen. En dat zou jammer zijn.

Waarom zou de kroniekschrijver ineens wel iets meer over Jabes verteld hebben, terwijl hij van Jabes? stamgenoten niet meer dan hun naam vermeldt. Volgens de schrijver van het boekje over Jabes is dat omdat dat allemaal grijze muizen waren. Jabes steekt in geestelijk opzicht met kop en schouders boven hen uit. Hij is een kanjer in het Koninkrijk Gods.

Zou het? Zou het niet eerder zo zijn dat de kroniekschrijver in Jabes een tipje van de sluier oplicht om te laten zien dat achter al die namen wel degelijk een leven met de Here schuilgaat? De kroniekschrijver heeft blijkbaar de behoefte gevoeld te laten doorschemeren dat die namen slechts de buitenkant van Gods verbond met mensen waren. Het waren mensen van wie we verder niks weten. Net zo goed als er aan de meesten van ons geen gedachtenis zal zijn dan een naam die een genealoog over een paar honderd jaar in zijn stamboom opneemt. Maar achter die naam gaat een hele levensgeschiedenis schuil. De schrijver van een bijbelboek is natuurlijk vooral geïnteresseerd in het leven van gewone mensen met hun Here. Daarom beweegt hij de muis naar de naam Jabes en klikt de link aan.

Jabes was de aanzienlijkste onder zijn broeders; zijn moeder had hem Jabes genoemd: want, zeide zij, ik heb hem met jabes (d.i.: met smart) gebaard?. Klaar ben je ermee, als je zo'n naam draagt. Nomen est omen, zeiden de Romeinen, d.w.z.: een naam is een kwaad voorteken. "Jabes, he, Sores, he, Pijn-in-mijn-hoofd!" Jabes droeg zijn naam als een last bij zich. Hij had blijkbaar geen vader die hem Benjamin noemde, nadat zijn moeder hem Ben-Oni genoemd had (Gen.25,28). Gelukskind in plaats van ongelukskind.

Daarom vroeg hij de Here, of Die het noodlot wilde doorbreken. God moest toch bij machte zijn zelfs zijn slechte naam te doen meewerken te goede (Rom.8,28)? Hij bad: "Wil mij toch overvloedig zegenen?".

Toe maar! Niet gewoon zegenen, maar meteen maar overvloedig! Dat is wel even wat anders dan: Geef ons heden ons dagelijks brood?. Dr. Wilkinson meent echter dat wij ook zo mogen bidden als Jabes. Hij schrijft zelfs: "Als Jabes op Wall Street had gewerkt (de Amerikaanse aandelenbeurs), had hij misschien gebeden: "Heer, vergroot de waarde van mijn beleggingen??. Nu mogen wij, denk ik, inderdaad bidden als Jabes. Dat betekent dat we niet zo bescheiden hoeven te bidden als wij vaak doen. Wij bidden vaak zo, dat we niet wagen om een wonder, maar om wat ons mogelijk lijkt. Terwijl voor de Here niets te wonderlijk is (Gen.18,14). Als Hij Zijn Zoon kan oprichten uit de dood, dan kan Hij ons zeker oprichten uit onze nood. Toch denk ik dat dr. Wilkinson met het gebed van Jabes aan de haal gaat. "Want Jabes waagt niet om een Bentley met in de kofferbak wat normen en waarden. Hij vraagt of de Here het kwade van hem wil weren, zodat hem geen jabes (d.i.: geen smart) treft.

Jabes gebed is een gebed dat hem op het lijf geschreven is. Het is het gebed van iemand die niet kan geloven dat hij voor het ongeluk geboren is. Omdat hij God kent als de God van Israël. Tussen de namen van de zonen van Juda de stam waaruit de Messias geboren zou worden (Gen.49,10) stond ook zijn naam. Is het dan teveel gewaagd als hij bidt: Leid mij, Jabes, niet in verzoeking, maar verlos mij van de jabes? (smart)

Maar het hart van zijn gebed wordt toch wel gevormd door de bede: Laat uw hand met mij zijn. Dat is: Raak mij aan met uw liefde. Laat mij voelen dat u bij mij bent, neem mij bij de hand, draag mij op handen.

"Wil mij toch overvloedig zegen en laat uw hand met mij zijn". Het lijkt een beetje op het gebed van de vader van Juda, Jakob, die God tegen de grond drukte en zei; Ik laat u niet gaan, tenzij gij mij zegent?. Maar Jakob ontdekte dat hij die zegen al ontvangen had toen God met zijn hand Jakobs heup ontwricht had (Gen.32,26.25). Hij werd zich pas echt van Gods genadige aanwezigheid bewust toen God hem afhankelijk gemaakt had.

Zo verhoort God hetzelfde gebed op verschillende manieren. De één komt tot God in de weg van tegenspoed, zoals Jakob, de ander in de weg van voorspoed, zoals Jabes. Maar in beide gevallen schonk God wat zij hem gevraagd hadden.

Zijn de getuigenissen op het internet dan allemaal maar onzin? Ik zou niet weten waarom. Dr. Wilkinson heeft gelijk als hij zegt: Bid maar heel concreet. Ook om dingen die volgens ons mensen niet tot de mogelijkheden behoren. En verwacht ook iets van dat gebed. Want God is het niet vergeten. Als je zelf niet meer weet waar je voor gebeden hebt, houd het dan maar bij. Dan zul je zien dat God veel meer gebeden verhoord heeft dan je je van bewust was.

Ik zeg niet dat u tussen uw bankpasjes ook het gebed van Jabes moet bewaren. Maar het zou geen slecht idee zijn. Dan wordt u er in elk geval, elke keer als u uw portemonnee trekt, aan herinnerd dat je God niet alleen mag wagen om geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten (Ef.1,3). Ieder heeft zijn jebes: zijn smart, zijn zorg, zijn verdriet, zijn gemis. En net als Jabes mag je een gebed opzenden dat op jouw lijf geschreven is. Dat hoeft niet eens een lang gebed te zijn. In plaats van één formuliergebed aan tafel kun je beter een schietgebedje doen, waar je ook bent. Want God is erbij.

Een man sterft en gaat naar de hemel. Aan een gouden straat staat een pakhuis. De man wil er naar binnen. Een engel tikt hem op de schouder: Wat daarbinnen opgeslagen ligt, dat wil je niet weten?. De man wil het wel weten. Het pakhuis blijkt helemaal vol te staan met magazijnstellingen. Op de planken staan rode dozen met witte linten eromheen. "Hé?", zegt de man, "er staan namen op. Zou er ook een doos staan met mijn naam erop?" "Ja", zegt de engel, "maar geloof me, je wilt het niet weten.". "Ik wil het wel weten." zegt de man. De dozen staan op alfabetische volgorde. De man heeft de zijne dan ook snel gevonden. Hij hoort nog hoe de engel wegsliipt, maar trekt dan het lint los, opent de doos en?

In de doos zitten alle zegeningen die God hem het willen geven toen hij nog op aarde was, als hij er maar om gevraagd had.

"Wil mij toch overvloedig zegenen en laat uw hand met mij zijn'. Met dat gebed mogen we het nieuwe jaar beginnen. Want de Vader van onze Here Jezus Christus, die hemel en aarde, met al wat erin is, uit niets geschapen heeft en ze nog steeds door zijn eeuwige raad en voorzienigheid in stand houdt en regeert, is om zijn Zoon Christus ook onze God en onze Vader. Daarom hoeven we er niet aan te twifelen of Hij zal ons voorzien van alles wat wij voor lichaam en ziel nodig hebben en ook alle kwaad dat Hij ons in dit moeitevol leven toedeelt voor ons zal doen meewerken ten goede (HC 9).

Schrijf eens een samenvatting n.a.v. deze preek

Stel je nu eens voor dat iemand vanavond voor jullie allemaal een heel groot cadeau had meegenomen.

Echt iets wat je het allerliefste zou willen hebben.

Wat zouden jullie tegen diegene zeggen?

Schrijf het eens op.....

Zet deze woorden eens in de volgorde waarin je zou bidden:

danken - vragen - loven - schuldbelijden

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

Als je het woord mediteren, hoort waar denk je dan aan?

Wat is het verschil tussen bidden en mediteren?

Schrijf eens op waar je voor wil bidden
